

רבן גמליאל פרק המישי יבמות

א א מיי פ"ב מלכות
יבום הלכה ג סנה
עשין כל טושה טעם
ט"י קמו טע"ו :
[פ"מ טע על גלגלון]

הבא על יבמתו בין בשוגג בין במזיד - איכא למימר דמזיד ורלו
מרי גוויי טינהו דרלוו היינו דלכוין למלוה אפי' דפיטת
הוא קמי' ליה דהכי אורחיה בכל דוכחא אבל בפ"ב דב"ק (דף כו:
והס) גבי ארס מועד לעולם קשה מה בין מזיד לרלוו וי"מ דה"ק בין
שיהא ארוו שוגג ומזיד כבאונם שלאכו

הלך ועשה מאמר. איכס אחד ויבמה אחת קאי דאוקמיה דלרין למתנייה:
בשלמה הלך ועשה מאמר אינטרדין. למתני דאינו כלום: פד"א .
אפי' לר' עקיבא: ליגזור מאמר דבחר חליצה. לביבטי גט אטו מאמר
דמקמי חליצה קמ"ל דלא גזרינן: אלא הלך ונפג גט. ביבס אחד
ויבמה אחת למה לי כו' למאי ליה?

הלך ועשה מאמר ונתן וכו': בשלמה הלך
ועשה מאמר אינטרדין. גט נגזור מאמר
דבחר חליצה אטו מאמר דקמי חליצה קמ"ל
דלא גזרינן, אלא "הלך ונתן גט" למה לי
ולמעשה אימא סיפא "בעל ועשה מאמר
בעל ונתן גט" בשלמה בעל ונתן גט אינטרדין
קד"א נגזור גט דבחר בעליה אטו גט
דקמי בעליה קמ"ל דלא גזרינן אבל בעל
ועשה מאמר למה לי, אלא איידי דתנא הלך
ועשה מאמר תנא נמי "בעל ועשה מאמר"
ואיידי דבעי למתני "בעל ונתן גט" תנא נמי
"הלך ונתן גט": בזמן שהיא וכו': פתנית

הוא גט או למימרה הא אימרה
הוא וקרוניה עליו: ולמעשה בעל
ועשה מאמר. ביבס ויבמה אחת
למה לי בשלמה בעל ונתן גט אינטרדין
למתני אין אחר ביאה כלום דנפקת
בבאי גיטת ולא בביאה חליצה דביאה
קמייתא חפיקתה ליקבה: פד"א לגזור
גט דבחר ביבמה. דלא תסגי ליה
ביאה דלא לימורו גט סגי ביבמה
במקום חליצה: אלא בעל ועשה מאמר.
למאי קבעי אימיהו הלא חסוהו הוא:
אלא. איידי דתנא הלך ועשה מאמר
דליטריד ליה כדלמך, תנא נמי כו':
ושלש מתוקם כדכר-סנא קמ"ל.
דמתניין דלמך חליצה פסולה אין
אחריה כלום אבל ביאה פסולה יש
אחריה כלום: ורבי נחמיה. דלמך
אחת זו ואחת זו אין אחריה כלום:
ואכא יוסי בר חנין. דלמך אחת זו
ואחת זו יש אחריה כלום בשלמע
ובסוף. כדפרישנא ליה במתניתין
ביאה דליכא למיזר כדלמך בריש
פירקין (על כו') ביאה אחר גט'
היא גזירה ביאה אחר גט' משום
ביאה אחר חליצה דלא לי' לתיבעל
אחר חליצה אחר מלמך ביאה אחר
כו' חליצה ליכא למיזר כדלמך
בריש פירקין (סס):

הלך ועשה מאמר - בין גט
גט - " - אל - בין
גט ונפג גט - בין גט
הלך - " - אל - בין

[פירוקין ע"י ע"א]
* ויבמתו קמ"ל אין אחר
ה"ל כו"ל בין גמליאל
בין באמר בין סוף
* ולא סגי דלא גזרינן גט ח"ל
* א"ל ג"ד ז"ל ז"ל ג' גמליאל
הנהות הב"ח
(ה) נמי אפילו הוא שוגג
ויבא מזיד הוא מזיד
ויבא שוגג דפדווייה
ל"ל: (ב) רש"י ד"ס
פסלה מיפסלה כתי' ביאה
מתרומה:

לעשות כן בין שיהא ברלוו:
הוא אטו והוא לא אטוה. תימה
דכוה ליה למינקט שניהם
אטוסיס דהוי רבוחא טפי וי"ל דלגב
דנקט ברישא הוא שוגג והיא מזידה
נקט נמי הכא הוא אטו והוא לא
אטוה אפי' לא קאמר והוא לא אטוה
אלא ברלוו אלא הוא לא אטוה אבל
מזידה או שוגגה דהשתא תרווייהו
לא מיכווני לשם מלוה: ור"ל חילק
בין ביאה לגמרי. פי' כדקונטרס בין
הערה לגמרי ביאה ובבבא שניה
פירש ולא חילק בין ביאה לביאה בין
כדרכה לשלל כדרכה ואין נראה לר"י
דכוין דתנא סבר אחר המערה ואחר
הגומר למה ליה חו למיתני ולא חילק
בין הערה לגמרי ביאה ועוד דבמ"א
(למך דף ע"ו) מפרש מאי וכן חילק
כדרכה בחיובי לרלוו מכלל דלא חילק
דרישא איידי בשלל כדרכה ונראה
לר"י שהסופרים טעו וכתבו איפכא
ומיחו והוא דבבא שניה אפשר לפרשו
כמו הראשון בין כדרכה לשלל כדרכה
ולפרשו וכן קאמי:

[ועי' פד"א ב' מיי פ"א מלכות
ד"ד מוזי כו' ונכפשי
פכחים טו' ד"ס בין
ניחוד ונכפשי ממות
כה: ד"ס שוגג]

חוספות ישנים

(א) וא"ת ומה ליה
קישוי סלל אמרי' משום
מת בעריות מידי וי"ל
דכ"ל פטור. א"ל (א) אפי'
למך מידי טיניו משום
סביס לו לפרוש כהנה
מועטא ופירש כהנה
מזידה חליצה סדריקו
עובדי כוכבים ככר לא
מתחייב עד שיקשה סרי
בלום הוא ולא יוכל
אמריו כו"ל

א"ל ומה ליה
קישוי סלל אמרי' משום
מת בעריות מידי וי"ל
דכ"ל פטור. א"ל (א) אפי'
למך מידי טיניו משום
סביס לו לפרוש כהנה
מועטא ופירש כהנה
מזידה חליצה סדריקו
עובדי כוכבים ככר לא
מתחייב עד שיקשה סרי
בלום הוא ולא יוכל
אמריו כו"ל

שאנסוהו עובדי כוכבים וכו'
עליה. אין לפרש
שלאנסוהו היינו שאיימנו עליו להרגו
אם לא יבא עליה דא"ל מאי פריך
מרבא דלמך אין קישוי אלא לדעת
פירוש דלון זה אונם שקישוי עושה
מדעתאין דוחקין ארוו לבעול בקישוי
ולקומה כגון שמחיימין עליו לבעול
בקישוי ועוד דמילתא דרבא אי אפשר
לפרש במחיימין עליו להורגו אם לא
שיבעול הערה מעלמו כמו שאפרש
אלא כל דכר שפושא מעלמו אפילו
ע"י אונם פחד מיסה לדעת חשיב
והאי שאנסוהו עובדי כוכבים וכו'
עליה דקאמר היינו שהביאוהו עליה
הדביקוהו ביבמתו ולא שבה עליה
מעלמו כמו תפסוהו יבמתו וכו' עליה
דכמוןך כמו תפסוהו פריך שפיר דלון
אונם דקישוי לא הוי אלא לדעת
והר"י ד"ס לקדק מלכו דלון יבמה
נקיטה אלא בבה עליה בקישוי מלל
מוקמי שהדביקוהו בלא קישוי וליכא
למימר דהאי כן סוגיא כמ"ד משמש
מת בעריות פטור וילפינן קימה
מעריות דלינה נקיטה אלא בקישוי
ועוד אר"י דהיא שפיר אפילו למלך
דלמך משמש מת בעריות חייב ולענין
יבום בענין ביאה דרך הקמת סס:
אין אונם לערוה שאין קישוי אלא
לדעת. אין לפרש במחיימין
עליו להורגו אם לא יבא בעלמו על
הערה דאם כן אפילו יש קישוי שלא

(א) לכאורה אינו מובן
דמה ענין ככלן סביס לו
לפרוש כהנה מועטא
פירש זכר גבי משמש
עם הטורח ומלמה לו
דמתחייב ופירש מד ועי'
בשטותא י"ח

הדרן עלך רבן גמליאל

הבא על יבמתו בין בשוגג בין במזיד בין
באונם בין ברצון אפי' הוא שוגג והיא
מזידה, הוא מזיד והיא שונגת, הוא אנוס
והיא לא אנוסה, היא אנוסה והוא לא אנוס,
אחד המערה ואחד הגומר קנה ולא חילק
בין ביאה לביאה, לוכן הבא על אחת מכל
הערוה שבתורה או פסולות כגון אלמנה
לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, מבוזרת
ונתניה לישראל, ב"ה ישראל למזור ולנתין
פסלה ולא חילק בין ביאה לביאה:
ג"מ מאי אפי' ילא מיבעיא קאמל"א מיבעיא
הוא שוגג והיא קמבונה למצוה אגמ"ל הוא
מזיד והיא קמבונה למצוה אלא אפי' הוא
שוגג והיא מזידה (ה) דתרוייהו לא קמבוני
לשם מצוה אפילו הכי קנה. תני ר' חייא
אפי' שניהם שונגים שניהם מזידים שניהם
אנוסים, אנוס דמתניתין היכי דמי אלא
כשאנסוהו עובדי כוכבים וכו' עליה, והאמר
רבא אין אונם לערוה לפי שאין קישוי
אלא לדעת אלא בישן, והאמר רב יהודה
ישן

הבא על יבמתו שוגג. כסבור
שיהא חסוהו או אשה אחרת:
מזיד. לשם זנות ולא לשם מלוה:
אפי' מפרש כממרה: המערה. שלא
גמר ביאתו: קנפ. זוכה בנחלה
ויוליא בגט אם בל להויה: בין
ביאה לביאה. [בין ביאה כדרכה
לשלא כדרכה ובין הערה לגמרי
ביאה]: וכן סבא על אשה מכל
העריות. בלחם מכל הביאות
הללו: או פסולות. לכהנה כגון
אלמנה כו': פסלה לכהונה
מקום זוכה [וגרושה מיפסלה
(ג) מתרומה דבי נשא אם היא
בס כהן דקויה חללה] ודוקא
עריות או פסולות אבל ביאה זנות
דפטויה לא משויה לה זונה ולא פסלה
מן הכהונה דלא אשכחנא תנא דפסל
אלא רבי אלעזר דלמך פטוי הבא
על הפטויה שלא לשם אישות עשאה
זונה לקמן בפירקין. ממורה ונתינה.
לאו אפסולה לכהונה קאי דהא פסולה
וקיימא ולענין טרומה דבי נשא נמי
ליכא למימר ועוד ביאה כשר מאי
מגרעא לה אלא לענין הערה

הבא על יבמתו שוגג. כסבור
שיהא חסוהו או אשה אחרת:
מזיד. לשם זנות ולא לשם מלוה:
אפי' מפרש כממרה: המערה. שלא
גמר ביאתו: קנפ. זוכה בנחלה
ויוליא בגט אם בל להויה: בין
ביאה לביאה. [בין ביאה כדרכה
לשלא כדרכה ובין הערה לגמרי
ביאה]: וכן סבא על אשה מכל
העריות. בלחם מכל הביאות
הללו: או פסולות. לכהנה כגון
אלמנה כו': פסלה לכהונה
מקום זוכה [וגרושה מיפסלה
(ג) מתרומה דבי נשא אם היא
בס כהן דקויה חללה] ודוקא
עריות או פסולות אבל ביאה זנות
דפטויה לא משויה לה זונה ולא פסלה
מן הכהונה דלא אשכחנא תנא דפסל
אלא רבי אלעזר דלמך פטוי הבא
על הפטויה שלא לשם אישות עשאה
זונה לקמן בפירקין. ממורה ונתינה.
לאו אפסולה לכהונה קאי דהא פסולה
וקיימא ולענין טרומה דבי נשא נמי
ליכא למימר ועוד ביאה כשר מאי
מגרעא לה אלא לענין הערה

ע"י חוס' מילתא כו' ר"ה
שמשון]

נקטה ולמלכי עליה. היא
ג"מ אלא אפילו הוא שוגג.
היא מזידה. לביאת זנות מיכווני
למלוה. אפילו הכי קני: אלא בישן.
ישן

נקטה ולמלכי עליה. היא
ג"מ אלא אפילו הוא שוגג.
היא מזידה. לביאת זנות מיכווני
למלוה. אפילו הכי קני: אלא בישן.
ישן

בשטותא י"ח
לקמן נ"ח

והוא אנוס
והיא לא אנוסה
היא אנוסה והוא לא אנוס
אחד המערה ואחד הגומר קנה ולא חילק
בין ביאה לביאה, לוכן הבא על אחת מכל
הערוה שבתורה או פסולות כגון אלמנה
לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, מבוזרת
ונתניה לישראל, ב"ה ישראל למזור ולנתין
פסלה ולא חילק בין ביאה לביאה:
ג"מ מאי אפי' ילא מיבעיא קאמל"א מיבעיא
הוא שוגג והיא קמבונה למצוה אגמ"ל הוא
מזיד והיא קמבונה למצוה אלא אפי' הוא
שוגג והיא מזידה (ה) דתרוייהו לא קמבוני
לשם מצוה אפילו הכי קנה. תני ר' חייא
אפי' שניהם שונגים שניהם מזידים שניהם
אנוסים, אנוס דמתניתין היכי דמי אלא
כשאנסוהו עובדי כוכבים וכו' עליה, והאמר
רבא אין אונם לערוה לפי שאין קישוי
אלא לדעת אלא בישן, והאמר רב יהודה
ישן